

... del temps de MARIA CASTANYA ...

És una locució que indica coses que pertanyen al temps passat. Aquesta manera de diure és assai popular, no solament a l'Alguer, ma també entre los pòpuls del Mediterrani, i especialmènt en la península ibèrica. Joan Amades escriu en el sou llibre, que aquesta frase feta, recorda un fet real del sècul XV. Maria "Castanya", ha tengut aquest sobrenom perquè és estada la primera dona a se pentinar los cabells, prenint la cua de la caballera i embolicant-los al batili de manera que la pentinadura era símil a una castanya. En poques paraules se feva, com diem nosaltres a l'Alguer, lo "xonxo".

Precisament perquè és un fet assai lluny, quan parlem de coses que creiem no siguin més de moda, diem que són del temps de "Maria Castanya".

Totes aqueixes maneres de diure, siguin proverbis o altre locucions, han fet sempre lo giro del món, formant tant part integral del lèssic de una llengua.

Benedetto Croce, a propòsit dels proverbis, i de l'importància que ellos poden tendre en la cultura de un pòpul dieva que són lo monument parlat del "bon seny".